

Scenariusz zajęć w oparciu o sztukę Szymona Jachimka „Drapando, czyli Atak Zamszałego Starucha”

Autor: Katarzyna Piwońska

Typ zajęć: język polski

Wiek uczniów: 9-11 lat

Czas: 45 minut

Temat: Nie wiem! – i co dalej?

Cel:

- podjęcie rozmowy o radzeniu sobie z trudnymi sytuacjami w kontekście dramatu Szymona Jachimka „Drapando, czyli Atak Zamszałego Starucha”.

Uczeń potrafi:

- analizować sytuację, w której znajduje się bohaterka dramatu;
- nazwać emocje bohaterów utworu;
- wskazać fragmenty utworu zgodne z omawianym tematem.

Metody i formy pracy:

praca w grupach, rozmowa kierowana, dyskusja, tworzenie piosenki, improwizacje słowno-ruchowe.

Materiały:

kartki do zapisania tekstów piosenek.

Przebieg zajęć

1. Rozgrzewka | 10 minut

Nauczyciel prosi dzieci, by dobrały się w trójki i wymyśliły trzy sposoby, w jakie można wypowiedzieć sformułowanie „Nie wiem”. Zachęca przy tym, by uczniowie wzięli pod uwagę różne emocje (np. znużenie, rezygnację, złość). Następnie dzieci dodają gest i minę, które mogą towarzyszyć każdemu z wymyślonych sposobów. Prowadzący wydaje polecenie, aby każda grupa połączyła swoje trzy różne „Nie wiem” w jedną sekwencję ruchowo-słowną, i daje im chwilę na pracę. W ten sposób powstaje mikro-choreografia. Na koniec nauczyciel prosi, aby każda grupa połączyła się z inną, a wtedy zespoły prezentują sobie nawzajem swoje sekwencje.

2. Rozmowa na forum | 5 minut

Prowadzący zapowiada uczniom, że będą dziś rozmawiać o Katie – bohaterce dramatu „Drapando, czyli Atak Zamszałego Starucha” – i jej rodzinie. Sygnalizuje im, że w tym tekście słowo „Nie wiem” pojawia się bardzo często, a następnie prosi uczniów, aby przypomnieli sobie, kto je wypowiada i w jakich sytuacjach:

- Kiedy wypowiadają to zdanie rodzice?
- Kiedy lekarze?
- Jak czuje się z tym Katie?
- Dlaczego zdaniem uczniów na niektóre pytania ani rodzice, ani eksperci nie znają odpowiedzi?

3. Rozmowa w grupach | 5 minut

Prowadzący dzieli klasę na grupy czteroosobowe. Prosi, aby uczniowie porozmawiali w zespołach o tym, po jakie sposoby sięga rodzina Katie, walcząc z atopowym zapaleniem skóry (AZS), i jakie przynoszą one efekty, a także aby zastanowili się, które z działań najbardziej wspierały Katie. Nauczyciel daje dzieciom chwilę na rozmowy, a potem prosi, by zespoły krótko podzieliły się wnioskami.

4. Piosenka finałowa | 25 minut

Uczniowie pozostają w tych samych grupach. Nauczyciel przypomina uczniom piosenki, które Dadi i Lloyd tworzyli dla Katie, żeby poprawić jej humor i odwrócić uwagę od swędzenia (prowadzący powinien wziąć pod uwagę, że temat ten może pojawić się już wcześniej, podczas dzielenia się na forum klasy wnioskami z poprzedniej dyskusji w grupach). Prowadzący wskazuje, że teraz zadaniem zespołów jest stworzenie tekstów piosenek, które można śpiewać w trudnych chwilach – w sytuacjach, na które nikt nie ma rady i nawet dorośli mówią „Nie wiem”.

Przed przystąpieniem do pracy nauczyciel rozmawia z uczniami przez chwilę o spotkaniu czwórki superbohaterów (Dermikrema, Hipolicyny, Puratina, Diety) z Mędrce:

- Co od niego usłyszeli?
- Jakie było jego podejście do smutku, bólu i życiowych trudności?
- Jak sama Katie zaczęła podchodzić do swojego nierozwiązywalnego problemu?

Po tej rozmowie nauczyciel podpowiada uczniom, że tworząc swoją piosenkę, mogą się odnosić do słów Mędrca i Katie, ale też zawrzeć w niej własne przemyślenia na temat tego, co jest pomocne w trudnych chwilach. Uczniowie wspólnie w grupach decydują, w jaki sposób chcą zaprezentować swój utwór.

Wariant: Prowadzący może zaproponować wplecenie do utworów sekwencji ze sformułowaniem „Nie wiem”.

Uczniowie rozmawiają i pracują przez ok. 15 minut, a następnie prezentują na forum teksty piosenek. Na koniec nauczyciel inicjuje rozmowę o tym, jakie pomysły na mierzenie się z trudnymi sytuacjami znalazły się w utworach przygotowanych przez dzieci.

Rozwinięcie

Nauczyciel może poprosić osobę prowadzącą zajęcia muzyczne, aby podczas najbliższej lekcji pracowała z klasą nad dźwiękowym opracowaniem tekstów (dobór melodii, tworzenie dźwięków za pomocą ciała, przedmiotów lub prostych instrumentów). Dzięki temu powstaną pełne utwory. Na pewno znajdą się okazje, by po nie sięgnąć!

